

ಅವಳಿದೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ

ಈನಂದಚ್ಛಣೆಯ ರಸ್ತೆಯ ಸಿಗ್ಗುಲ್ ದಾಟುವ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. **ಹಿಂದಾಹನಗಳು** ಬುಸುಗುಬ್ಬತ್ತಿದ್ದವು. ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ಬಿತ್ತು, ಜನ ಮನಸ್ಸುಗ್ನತ್ತಿದ್ದರು. ರಸ್ತೆ ಕ್ರಾಸ್‌ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ ಅತ್ಯ ಇತ್ಯ ಜೆದುರಿನ ನಿಗ್ನವಂತೆ ಜನ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಯಾರೋ ಆ ಜೆಲುವೆ ರಸ್ತೆ ದಾಟುವ ಧಾರಂತರಲ್ಲಿ ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟುತ್ತೆಯೇ ಆಗ ತಾನೆ ಮುಡಿದ್ದ ದುಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಜಡೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಆ ಜೆಬ್ಬಾ ಕುಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡು ಹೋಯಿತು. ಗಡ್ಡಲದಲ್ಲು ಅದನ್ನು ಆತ ಗಮನಿಸಿದ. ಪಾದಚಾರಿಗಳ ಕಾಲ ತುಳತಕ್ಕೆ ಅವಳಿದೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ಸಿಲುಕಿತ್ತು. ಆ ಕೋಮಲ ಹೂವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದಂತೇಯೇ ತಕ್ಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದ. ಮತ್ತೆ ಸಿಗ್ಗುಲ್ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಹೋರಿತು. ಬರ್ಮೋ ಎಂದು ವಾಹನಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಬಂದವು. ರಸ್ತೆಗಳಿಂದ ಸಿಲುಕಿ ಆ ಹೂವು ಅಪ್ಪಜ್ಜಿಯಾಗಿ ಇನ್ನಾರ್ಥ ನಳಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಹೊಗೆಯುಗುಳ್ಳತ್ತ ವಾಹನಗಳು ಅವಳಿದೆಯ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಹೋದಂತೆ ಮಾಯುವಾದವು.

ಆತ ಆ ಗಾಯಗೊಂಡ ಹೂವ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕ್ಯಾಗೆ ಅವಳ ನೆತ್ತರು ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ಎದೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೊಂಡು, ಆ ಹೂವು ಮುಡಿದಿದ್ದವಳ ಕೂಗಿದ. ಅವಳಾಗಲೇ ಜನ ದಟ್ಟಕೆಯ ಆಚೆ ತಿರುವನಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಬಿಡಿದೆ ಕರೆದ. ಆತ ಬಡಪಾಯಿ ಭಾವಜೀವಿ. ಅವನತ್ತ ಯಾರೂ ನೇರದಲ್ಲಿ. ಅವಳೂ, ಅವಳಿಲ್ಲವ್ಯಾ ಎಂದನುಮಾನಿಸುತ್ತು 'ಹಲ್ಲೋ ನೀಲ್' ಎಂದು ಕರೆದ. ಅಸಂಗತವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಾಳೆ ಸಿಗುವೆ ಎಂದು ಸನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುಟ್ಟಪಾತಿನ ತಂಬ ಆ ರಶ್ ಅವರೊನಲ್ಲಿ ಜನ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಡಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಆ ಅಂತಕರಣದ ಪ್ರೇಮ ಬಹಳ ಹಳೀಯ ಕಾಲದ್ದು. ಮನುಷ್ಯರ ಜಂಜರಾಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಲ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಹೂವನ್ನು ಬಿಸಾಡಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ ಚಡಪಡಿಸಿದ. ಆ ಹೂವೇ ಅವನ ಕ್ಯೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, 'ನಡೆ, ಹೋಗುವ' ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯರ ನಾಗಿರಿಕೆಗೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಸಿಗ್ಗುಲ್ಗಳು ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ಹಸಿರು ದಿಪಗಳ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಅಮೌಂದು ಜನ ಜಾತೀಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರ ಮುಖವನ್ನೂ ನೇರಹುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ; ಅಷ್ಟತಲೂ ನಗುತ್ತಲೂ ಇರಲ್ಲಿ. ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರಲ್ಲಿ; ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲ್ಲಿ..

ಆ ಹೂವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಇದು ತನ್ನ ದಾರಿಯ ದೇವರ ಹೂವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅದರ ಅನಂತವಾದ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಗ್ಲಾಷಿಸಿದ. ಭಾಗಳಿಃ ದೇವರು ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೇಮದ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಹೂವಾಗಿ ಬಂದು ಅವರ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುತ್ತದೆನೋ... ಅದಕ್ಕೇ ಹೆಂಗಸರೆಂದರೆ ಹೂವಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಯಸುವವರೇನೋ... ಈಗ, ಈ ಹೂವು, ಈ ದೇವರು, ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗಳ ನಮವೆ ನಾನು ಯಾರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಕಂಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಸುಪ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಜ್ಜೆಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ರಸ್ತೆಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಜನ ಹರಿಯುತ್ತಿರ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಜಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಬಂಟಿ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವನ ಅಂತರಂಗಾದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಆ ಹೂ ಅರಳುತ್ತಿತ್ತು.